

(א) לעיל 15: (ב) מיר מהל'
(ג) כלים פ"י מ"י (ד) לעיל
15: (ה) פ"א ל"ג

הגהות הב"ח

(א) גמ' דהשתא לאו מונח
הוא כיון: (ב) שם ללא
גולה גביה או דלמא:
(ג) רש"י ד"ה תנית וכו'
וממרח יפה וכו':
(ד) בא"ד נפ' אלו כלים
מלינין:

מוסף רש"י

ותנא תנא. כלומר מליני
תנא שלנו המסיענו מלח
(קדושין כד:). גדל חמין
ועבר עליה הפסח אומר
לו. לנגול, הרי שלך
לפניך. ענין מנות שאלה
דחוק שאלו נכר הוא
(עירובין טו:) ונגול שישלם לו
אחר עמלו וקרינא דה
והשיב את הגולה אשר גול
שהי לא נשמה (גיטין
ג:).

רבינו חננאל

רבא אמר הב"ע כגון
שהיה דיקקא של אביו
מופקדת ביד אחר. פי' שני
שקין מחוברין ומנוחין על
החמור, אחד מצד זה
ואחד מצד אחר. ובלשון
ישמעאל אלכרי: איכא
דאמרי אמר רב פפא לא
תימא הני מילי היכא דאין
גולה קיימת אבל גולה
קיימת צריך לילך אחריו,
לא שנא גולה קיימת לא
שנא אין גולה קיימת
לשמה תיירק לא חיישינן.
וכן הלכה. וכן פסק
בפרי"ח דצ"ל אין משלמין
חומש על שבעת כפיות
שעבוד קרקעות. פי' כגון
שאין גולה קיימת וכוין
שהיה קרקע ובה הגנול
לטרפו להפרע דמי גולה
שגולו אביו ודחה הירוש
וכפר ונשבע בה, נמצאת
שבעתו שכפר ונשבע על
שניה גילות הוא: שנשאר אחר.
אמרי גילהא אין כאן מצות
השבה אין כאן. רב חננאל
ד"ל פי' מצות השבה אין
כאן, שלא קיים מצות
השבה שהרי לא השוב מה
שגנול. חבית שניקבה
וסתמה שמרים הוצלה.
פי' סתמה שמרים יגדונית
כצמיד פתיל מכבידים
ומצלת מן הטומאה על כל
מה שבתוכה דתניא ר'
יהודה אומר אין צמיד
פתיל וחכ"א יש, כיצד
חבית שניקבה וסתמה
שמרים ר"א אינה מצלת,
וחכ"א מצלת. ודברים
ברורים. ובפ"י קמא
דיבמות אמרי' חבית
נקבה היתה וסתמה
שמרים. ונתברר הפירוש.

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קה.

עין משפט
גזר מצוה

קלג א מ"י פ"ח מהל'
גולה ואצירה הלכ'
יד ופ"ו מהל' שבעות
הלכה ג ד סמנ לאזין דה
ועשין עג:
קלג ב מ"י פ"ח מהל'
גולה ואצירה הלכה
יא סמנ עשין עג טור ש"ע
ק"מ סי' שסו סעיף ג:
קלד ג מ"י שם פ"א
הלכה ו סמנ שם
טו"ש ע"מ סי' שם סעיף
ג:
קלה ד ה מ"י שם
טו"ש ע"מ סעיף
ד:

קלו ו מ"י פ"ח מהלכות
מזירות הלכה ו:
קלז ז ח מ"י שם הלכ' ז:
קלח ט י ב ל מ"י פכ"ז
מהלכות טומאת מת
הלכה ח:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר רבא גזל שלש אנדרות בג' פרושות והווצו ועמדו על שתיים
חייב להחזיר לו אחרת. פי' אם ישנה ענין מחזיר אותה
ואם לאו משלם ליה שוה פרוטה כמו שהיתה שוה בשעת הגזילה
והוא הדין באחת שגולה והחולה שמחזיר לו אגודה או דמיה אלא
רבותא נקט דאפילו בשלשה דקיים
מאות השנה בתרתי אפ"ה חייב
להחזיר לו אחת אע"ג דמהאי ותנא
תנא דמיתא לא משמע מינה אלא
היכא דגזל אחת והחולה דהיה דמיה
לגזל חמץ ועבר עליו הפסח הדין
רבותא דג' קאמר רבא מסבירא
ומדנקט והחולו משמע דפשיטא ליה
דאם גזל ג' אגודות שוות שמי
פרוטות והחזיר לו ב' מהן דלא
מחייב להחזיר לו שלישות כיון
דמעיקרא בשעת גזלה לא היו ממונה
ולשמה תיירק לא חיישינן:

ה"ג בעי רבא גזל ב' אנדרות
בפרושה והחזיר אחת מהן מהו
מי אמרי' השתא מיהא ליכא גזילה
גביה או דלמא הא לא אהדר גזילה
ול"ג הא דגרס כספרים הוקרו
ועמדה כו': מצלות השבה אין
באן. נראה דלא צ"י לניפשת אלא
דלא מעכב מלות השנה ומלות השנה
מיהא לא קייס: מצלות גזילה אין
באן. ומעכב מלשמות יין ומלמנות
למתיס כאלו לא גילה כלומר כמ"ד
גילות מעכב דלחר יתמיר יין
אחר כולם א"כ לענין מלות קאמר
דלא קייס מלות גזילה ואליבא דכ"ע
דלוגתא היא דנמיר כפ' ג' מינין
(דף מו:). הרי אמרו חבית שנקבה
וסתמה שמרים כו'. מה שפירש
בקונטרס חבית שנתנה ע"פ ארובה
ומצלת על העלייה אין נראה דהיה
משנה דמיתא כסמון חבית שנקבה
היא כנס' כלים כ"י (מ"י) דמשמע
דמיתא לא הליך מה שנתנה אס היא
צאהל המת דלי הוה מיתא ע"פ
ארובה היה לו לשנותה כנס' אהליות
ועוד לשון הלכה לא הוה משמע הכי
דה"ל למימר חולצת ונראה לפרש
דליירי חבית המוקפת למיד פתיל
שאין טומאה נכנסת בה צאהל המת
ונקבה ככונס משקה דהכי הוה
שיעורא דדלמיר כנס' כלים (פ"ט מ"ח)
וסתמה שמרים מצלת על כל מה
שבתוכה והא דלחר כסוף המצניע
(שם דף נז.) ולענין למיד פתיל עד
שיפחת רובו היינו בסתמה שאם
נקבה וסתמה הוה שם כלי עליה עד
שיפחת רובה דלא לא מהני לה
סתימה דהו כאלולים שגיבול דמיט
כיון דאין שם כלי עליו ולא כמו
שפ"י בקונטרס דהמצניע ולענין למיד
פתיל עד שיפחת רובו דכלי חרס
המוקף למיד פתיל אין טומאה נכנסת
דרך נקביו עד שיפחת רובו דממוכר
במסכת כלים שפירש שלשה דשיעור
ככונס משקה וכן משמע דהיה
שמציא התם בקונטרס נתנה קדירה
ע"פ ארובה דלמיר כ"ש הכל טמאים
ככונס משקה ואפילו כ"ה לא מטהרי
אלא עליה אכל קדירה טמאה אלא

ועוד דקמשי ליה כשעמד דצין קודם מיתמו והן העמדה מאי
מהני הרי כפר ונשבע ולא הוה דהא אוקמינן דלא הוה אכז והוה
צנו ועוד דקמשי כשעמד דצין מכלל דעד השתא בשלם עמד דצין
והא נשבע הוא ואציו קמי מכלל דצ"ד הוה הלכך ל"ג ליה. וה"ג
אי הכי חומש נמי משלם א"ר הונא
כו' אי הכי ממונ גמור הוא
וחומש נמי לשלם: לפי שאין משלמין
חומש על כפירם שעבוד קרקעות.
דחומש אמאי קאמי אשבעתא לאו
שבעה היא דק"ל שבעות (דף מ:)
אין נשבעין על הקרקעות והאי כן
כי אישבע כפר לה שעבוד
הקרקעות דאי לאו משום אחריות
נכסים לאו עליה רמיא לשלומי:
רבא אמר. עולם גזילה קיימת
ודקאמי לך ולחייב הכן חומש על
שבעת עמלו כיון דהוה הכא
כשהיה דסקיא שממונ אציו נמונ דה
מופקדת ביד אחרים וגזילה זו בתוכה
דמי אשתבע האי בקושטא אשתבע
(ו) ולא תימא דשיקרא אשתבע כדסברת
לעיל) ותנן במס' שבעות (דף נ:)
ומייבס על דזון השבעה ועל שגגתה
עם דזון הפקדון ואין חייבין על
שגגתה גרידתא כי הכא דליציה
אכסיה: לא שנו אלא שאין. אותה
חלי פרוטה קיימת מן הגזילה עממה
וחלי פרוטה הוא דמחייב ליה ולא
ממונא איכא אכל אס קיימת היא מן
הגזילה עממה דצין ללך: חיישינן שמה
סייקר. ומעמוד על הפרוטה: חייב
לחזיר לו. אגודה אחרת ואע"פ
דהשתא לא שוה פרוטה כיון דשעת
גזילה הוה שוה פרוטה בעי להאדוריה
ולהליכה אחריו: ופנא פנא. מנא
ידין סייעמו: שגילה. אחת מהשמים
שסייר: ונשרה שניה מהו. הו
גילות או לא? אמר ליה רב אהא
לרבינא נזיר שגילה. כל השערות
אחת אחת קמבעיא ליה בתמיה.
כלומר הא ודאי גילות הוה כיון ששעה
שגל לגלה האי שור הוה ציה שיעור
גילות וגילה אחת ואע"פ דנשרה
שניה גילות הוא: שנשרה אחת.
שכשגל לגלה אין כאן שיעור גילות:
ה"ג מי אמרי' השתא מיהא ליכא
שיעור: חבית שניקבה וסתמה שמרים.
ונתנה ע"פ ארובה (ו) וממרת
יפה סביבותיה וטומאה צבית מצלת
על העלייה כולה מצלת דה שום
טומאה דסתימת שמרים סתימה
היא ולא שטת ציה טומאה במסכת
כלים בפרק (ו) ואלו מלינין: אגף.
לשון מגופה. אגף חליה היה זה תחתיה
שיעור נקב לטמא וכלי המקבל
טומאה אינו חוץ צפני הטומאה
ואגף ציטת חליה מהו מי אמרינן
השתא מיהא ליכא שיעור נקב או
למא הא לא סתם שיעור סתימה:
פקקו צמורה. ואין שם שמימה:
עד שימרה. ציטת מן הדדין
של זמורה לסותמו היטב:
נשבע

טומאה נכנסת בתוכו ככונס משקה: **אגף חציה.** תימה היכי דמיה הך צעיא להנך צעיות דלעיל דכיון דגף אין כאן נקב ולמה לא
תועיל הסתימה דמ"ל אס לא נקבה מעולם אלא כן ומ"ל שאגף חליה [ועוד] תימה דהכא אמר בסתמוה שמרים שמה סתימה וצפון
דיבמות (דף טו:) וזימין אמרי' חליה אין לריכה לינקב ומודים שאם נקבה וסתמה שמרים שהיא טומאה
וי"ל דהתם ודאי לענין הכשר מסתמא לא ניחא להו לצעלים כמה שיוצא ממנה כיון שנקבה אף על פי שסתמה שמרים לאו סתימה
מעלייתה היא אכל לענין להליל מטומאה הוה סתימה מעלייתה: